Elefantist.

Juñala mõtted ja teud on igga piddi otsatud. Wata ja se ilma sees, kuhho sa tahhad, piri egga otsa sa teña sees kosgilki ei leia; iggaweste lähhewad need loduſsed ja lomad teña sees eddasi, põhjamatta, ja midda eñam sa isse selle järrele mõttelda oskad, ehk selle järrele teiste käest mõtleña olled õppinud, sedda suremaks lähheb se silmi sees se ilm tund tumilt, sedda iñelikkum näitse sul seal ka se kõige wähhem ja põllatumgi liwaterrakeñegi ollewat, lialkki, kui sa mõtled, et nende tuhhandete ja tuhhandete seast neist sa mitte ühte ainusikki ei leia, mis teisega igga piddi üks olleks, üks just oñas surusses, üks oña karwa ehk mündi, oña nukka ehk kandide polest. Se lomisse seädus näikse ikka se ollema, et igga asja jälle nõnda kaua muda ja teisitatta, kui temma suggust jälle üks otsato isseärraliñe ilm se sure ilma sees wälja tulleb. Mis arwab kül se luggeja selle jure, kui ta kuleb, et se otsato rümi sees, mis tacwa rumiks kutsutakse, neid tähtessid ütlematta eñam on, kui liwa merre järes, ja et igga täht oñas seisusses jälle üks terwe isseärrane ilm on, kellest mõni mitto tuhhat ja tuhhat korda surem on, kui kõik se meie ma? Üks täht on jälle opis teisiti lodud, kui teine. Mitto liwaterra ei olle nende iggaühhe peal, mitto liwaterra ühtekokko nende kõikide peal? Ühhe iñimesse peas on nelli sadda kord tuhhat juukse karwa, agga kas on neid just nõnda palju igga iñimesse peas? Ei wist mitte; sedda sa kül issegi mõttelda wõid. Et ma rahwalle ka mõñest asjast se sure Juñala ilma seest kuulta anda, lialkki siit ma pealt, tahhame meie siis se kord teñale mõñest ellaja suggust ühte ehk teist sõña seia ülleſspanna; ja et se luggeja sedda wahhet nende asjade wahhel õige käekaudsa tundma saaks, tahhame meie siis siin sedda kõige suremat ellajat selle kõige wähhemakõrwa panna, sedda kõigewähhemat ellajat, mis meie seia sanik siin ma peal tunneme. Se kõige surem kuiwa ma ellajas agga on se elefant, ja teña kõrwas seisko siin siis se infusioni ellajas, üks wee ellajas.

Se elefant ellab Asia ja Afrika maal, nende kõige sojema kohhade peal rõssiste ehk märjakatte metsade sees, ea melega jõggede ja järwede liggidal, kos ta rohto, risi, pu lehti ja pu õisi sööb. Kui ta sünnib, on ta kohhe jo ni suur, kui üks eakeñe obbene, kaswab siis kuñi 30ne aastani ja lähheb siis liggi 15 jalga kõrgeks. Kui ta õige wälja kaswanud on, siis kalub ta seitse tuhhat naela, ja teña nahk üksi, mis pea tolli paksune on, seitse sadda naela. Se nahk on tuhha karwane, kortsane, täis mühhakid, ja soppisid, kuiw ja karre kui ühhe waña tamme koor, seal ja teal ka üks karwa toppikeñe ta peal ehteks. Üttelдakse et teña metsas eñam kui 200 aastad wañaks saab. Teña jallad on kui paksud lihha sambad, kellel sarwe sarnased tallad al on. Teña neljandaña aasta sees kaswatwad teñale teña allumesse lõua lu sisse 2 kihwa, mis igga 2 aasta pärrast wälja kukkuwad.